

Inga Holst Lind
Landemærket 7
1119 København K.
tlf. 33 13 37 10
ingaborge@hotmail.com

12.12.2004

Til miljøordførerne i folketinget

Der blev 29. november d.å. afholdt et møde i folketinget, de tilstedeværende var medlemmer af Landsforeningen for Gylleramte og Eyvind Vesselbo, vi ville selvfølgelig gerne, at alle partiernes miljøordførere havde været til stede, dette blev imidlertid ikke tilfældet, men vi synes at I skal have et referat af mødet, så I også kan være orienteret om blot en lille del af de problemer man har, når man er nabo til en svineproducent eller et biogasanlæg.

Og så håber vi ved en senere lejlighed også at møde jer.

Med venlig hilsen

Inga Holst Lind
Inga Holst Lind

, på vegne af Foreningen for Gylleramte

Kortfattet sammendrag af mødet i folketinget på Christiansborg mandag den 29. november 2004.

Eyvind Vesselbo, miljøordfører for venstre og formand for folketingets miljø- og planlægningsudvalg startede med en rundvisning for LFG's medlemmer, derefter var der lejlighed til for de 35-40 fremmødte til at fremføre synspunkter om at være gylleramt. Medlemmerne kom fra hele landet, og det var tydeligt, at de holdningsmæssigt dækkede hele det politiske spektrum.

Der var mange indlæg, men i hovedtræk drejede det sig om følgende punkter:

Naboernes situation i forhold til kommune, amt og naturklagenævn føltes ofte håbløs.

Lovgivningen beskytter ikke naboerne ordentligt. Svaret på uhyrlighederne er ofte, at vi (myndighederne) er nødt til at imødekomme svineproducenten, da han har en ansøgning om udvidelse, der formelt opfylder loven.

Det fremgik tydeligt, at de eksisterende afstandskrav ikke er tilstrækkelige, der er behov for større afstandskrav og målbare grænser for lugt og støjgener. De gylleramte var enige om, at svineproduktion i dag er industri, og derfor må naboerne beskyttes efter industriregler.

2.

Der er behov for kontrolregler, der er effektive, og som reelt følges op fra myndighedernes side, det er ikke tilfældet i dag, det vidnede indlæggene tydeligt om.

Den kumulative effekt (de mange svinegårdes sammenlagte udledninger) bliver ikke fulgt op af myndighederne, man ser på den enkelte gårds udvidelse, og siger at der ikke er tale om en væsentlig påvirkning, i stedet for at lægge det hele sammen.

Den kommunale og amtslige miljøkontrol er ikke selvstændig nok, men begrænset af og undergivet den lokale politiske magtbase og forekommer ofte handlingslammet. Når miljømedarbejderne vil ind i svinestaldene meddeler de deres ankomst i forvejen, den procedure dur ikke, når der er tale om kontrol. Hvis man havde anvendt den samme trafik overfor pizzeriaerne ville resultatet sikkert have set anderledes ud.

Ud over staldluften (ammoniak og støvpartikler), som var det meget store problem var der mange problemer med gylletanke og deres placering, og mange gylletanke var tilsyneladende ikke overdækkede, selvom der er lovkrav herom.

Det var indtrykket at mange kommuner intet foretog sig, uden at der forelå en klage, altså at naboerne angav producenten, og det kan ikke være meningen, at den model skal være vejen til at loven bliver overholdt. Desuden kan man jo ikke som nabo tillade sig at gå ind på svineproducentens jord for at fotografere hans gylletank.

Eyvind Vesselbo lovede at gøre sit for, at Nabogeneudvalget bliver åbnet/sammenkaldt igen efter nytår.

Der burde også ved lovgivningen sikres erstatninger til naboerne i forbindelse med de store værditab ved svinegårdens udvidelser.

Naboerne har gennem årene været vant til almindelig landbrugsdrift, men naboer bør ikke være nødt til at tåle svinefabrikker, der jo er kemiske fabrikker, uden erstatning. Desuden er landmændene jo altid gode til at selv at kræve erstatning, hvis det er dem der må tåle et eller andet.

Der blev peget på, at der burde vedtages et svineloft, men der blev også gjort opmærksom på, at man skulle prøve at få nedbragt det samlede svineantal i Danmark

for at sikre bedre luft og grundvand ligesom man har gjort i Holland. Det vil også sikre renere fjorde og indenrigsfarvande.

Det vil også på langt sigt sikre bedre muligheder for andre erhverv som turisme, fiskeri og andre landbrugsformer.

Som det er nu sker der for øjeblikket tillige en forslumring af de ejendomme, der ligger mellem svinegårdene.

Der blev også udtrykt bekymring om sygdomsrisici og fremtidige sundhedsproblemer.

Løfter om, at ny teknik kunne løse alle problemer var der ikke den store tiltro til, hverken på støjområdet eller lugtområdet, de nye biogas-anlæg, som jo lyder som en god ide, er bestemt ikke nogen god ide for naboerne, der skal plages med lugten. Der var mødt repræsentanter op fra et lokalområde med biogasanlæg, og alle sagde vist til sig selv, jamen hvorfor lægger de da ikke sådan et anlæg milevidt fra mennesker. Når man så hørte, at det der senere bliver hældt ud på markerne efter behandling på biogasanlæggene lugter af afbrændte lig, så sagde man til sig selv, der er nogen, der ikke har afprøvet tingene godt nok, inden de er blevet sat i værk.

Endelig blev der peget på det sårbare i svinefabrikkernes konkurrencegrundlag i den globale økonomi, og at det vil være trist, om svinefabrikkerne når at ødelægge for meget, inden de måske alligevel udflager.

Det blev for os alle et godt møde, det var dejligt at møde folk, der har de samme problemer som en selv. Vi var glade for, at Eyvind Vesselbo var mødt op for at møde os, og næste gang håber vi så vi får lejlighed til at møde de andre partiers miljøordførere, der desværre ikke kunne komme denne gang.

Med venlig hilsen Inga Holst Lind

Afsender: Landsforeningen for Gyllumeramt - www.gyllumeramt.dk

